

การพัฒนาชุดการเรียนรู้การแสดงนาฏศิลป์พื้นบ้าน ตามแนวคิดทักษะปฏิบัติของซิมป์สัน ที่ส่งเสริมบุคลิกภาพและความคิดสร้างสรรค์ การปฏิบัติท่ารำ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

The Development of Inventive Thai Folk Dance Learning Series by using the Practice Skills Theory of the Simpsons to encourage Personality and Creativity Thinking of the Dancing for Mattayomsuksa 3 Students

บุสรินทร์ พาระแพน¹, ประสงค์ สายหงษ์²
Bussarin Parapan¹, Prasong Saihong²

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีความมุ่งหมาย เพื่อ 1) เพื่อพัฒนาชุดการเรียนรู้การแสดงนาฏศิลป์พื้นบ้านตามแนวคิดทักษะปฏิบัติของซิมป์สัน ที่ส่งเสริมบุคลิกภาพและความคิดสร้างสรรค์การปฏิบัติท่ารำ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 2) เพื่อศึกษาดัชนีประสิทธิผลของชุดการเรียนรู้การแสดงนาฏศิลป์พื้นบ้าน ตามแนวคิดทักษะปฏิบัติของซิมป์สัน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 3) เพื่อศึกษาบุคลิกภาพของนักเรียนที่เรียนด้วยชุดการเรียนรู้การแสดงนาฏศิลป์พื้นบ้านตามแนวคิดทักษะปฏิบัติของซิมป์สัน 4) เพื่อศึกษาความคิดสร้างสรรค์การปฏิบัติท่ารำ ของนักเรียนที่เรียนด้วยชุดการเรียนรู้การแสดงนาฏศิลป์พื้นบ้าน ตามแนวคิดทักษะปฏิบัติของซิมป์สัน กลุ่มตัวอย่างได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/6 โรงเรียนสุวรรณภูมิพิทยไพศาล อำเภอสุวรรณภูมิ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 27 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2560 มีนักเรียนจำนวน 39 คน ได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง เป็นห้องเรียนที่มีนักเรียนแบบคละความ สามารถเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลได้แก่ ชุดการเรียนรู้การแสดงนาฏศิลป์พื้นบ้าน ตามแนวคิดทักษะปฏิบัติของซิมป์สัน แผนการจัดการเรียนรู้ประกอบประกอบการใช้ชุดการเรียนรู้ แบบวัดความคิดสร้างสรรค์การปฏิบัติท่ารำ แบบวัดบุคลิกภาพการปฏิบัติท่ารำ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ ข้อมูล ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการวิจัยปรากฏดังนี้

1. ผลการพัฒนาชุดการเรียนรู้การแสดงนาฏศิลป์พื้นบ้าน ตามแนวคิดทักษะปฏิบัติของซิมป์สัน ที่ส่งเสริมบุคลิกภาพและความคิดสร้างสรรค์การปฏิบัติท่ารำ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่มี

¹ นิสิต ระดับปริญญาโท สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

² คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

¹ M.Ed. student in Curriculum and Instruction, Faculty of Education, Mahasarakham University

² Faculty of Education, Mahasarakham University

ประสิทธิภาพมีประสิทธิภาพเท่ากับ 92.51/87 .05 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้

2. ดัชนีประสิทธิผลของชุดการเรียนรู้การแสดงนาฏศิลป์พื้นบ้าน ตามแนวคิดทักษะปฏิบัติของซิมป์สัน ที่ส่งเสริมบุคลิกภาพและความคิดสร้างสรรค์การปฏิบัติทำรำ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีค่าเท่ากับ 0.8143 หรือคิดเป็นร้อยละ 81.43

3. บุคลิกภาพ และความคิดสร้างสรรค์การปฏิบัติทำรำของนักเรียนที่เรียนด้วยการเรียนรู้การแสดงนาฏศิลป์พื้นบ้าน ตามแนวคิดทักษะปฏิบัติของซิมป์สัน นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 รวมเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุดทั้งสองด้าน

คำสำคัญ: แนวคิดทักษะปฏิบัติของซิมป์สัน บุคลิกภาพ ความคิดสร้างสรรค์

Abstract

The research purposes were: 1) to develop inventive Thai folk dance learning series by using Simpsons for Mattayomsuksa 3 that effective basis on 80/80, 2) to investigate the effectiveness index of folk dance learning series based on Simpsons' practical skills, 3) to investigate the personality of students learning by using traditional folk dance learning package based on the Simpsons' practical skill concept, and 4) to study the dancing creativity of the students who study by using the traditional folk dance learning packages in the dance learning series. The samples were 39 students from Mattayomsuksa 3/6 of Suwannaphumpittayapaisarn School, Roi-Et Secondary Educational Service Area Office 27 in the first semester of 2016, to obtained by sampling from using purposive sampling. To collect the data by using the folk dance learning series based on Simpsons' practical skills concept, lesson plan for using the folk dance learning series. Creative and personality measurement from. To describe statistics using percentage, average and standard deviation.

The research finding are summarized as follows:

1. The result of the development of the series of learning activities on folk dance performances based on Simpsons' practical skills concept to encourage personality and creativity of the dancing action for Mathayomsuksa 3 students had an efficiency of 92.51/87 .05, which was more than the 80/80 criterion.

2. The Effectiveness Index of the series of learning activities on folk dance performances based on Simpsons' practical skills concept to encourage personality and creativity of the dancing action for Mattayomsuksa 3 students were 0.8143 or with the percentile at 81.4.

3. The personality and dancing creativity of the students who learned with the series of learning activities on folk dance performances based on Simpsons' practical skills were both at the most.

Keywords: The practice skills theory of the simpsons, personality, creativity thinking

บทนำ

ประเทศไทยนับเป็นชาติหนึ่งที่ได้รับการยอมรับว่ามีชนบทธรรมนิยม วัฒนธรรมประเพณีอันงดงามมีนาฏศิลป์และการละคร อันเป็นเอกลักษณ์เฉพาะมีความประณีตงดงาม นาฏศิลป์ นับว่าเป็นศิลปะที่โดดเด่นที่สุด แสดงถึงความเป็นอารยธรรมอันรุ่งเรือง และความมั่นคงของชาติที่ได้สืบทอดต่อกันมาตั้งแต่โบราณกาล นอกจากนาฏศิลป์ จะมีคุณค่าในฐานะที่เป็นมรดกทางวัฒนธรรม และแสดงถึงอารยธรรมที่รุ่งเรืองแล้ว นาฏศิลป์ ยังมีประโยชน์สำหรับผู้ที่ได้เรียนรู้ นั้นเป็นเพราะว่าการเรียนนาฏศิลป์ เป็นการใช้อวัยวะทุกส่วนของร่างกายในการเคลื่อนไหวและท่าทางต่าง ๆ ของนาฏศิลป์ไทยมีท่วงท่าคล้ายท่าฤๅษีดัดตน จึงส่งผลให้ผู้ที่ได้ฝึกหัดเป็นผู้มีสุขภาพสมบูรณ์ มีจิตใจแจ่มใส และมีบุคลิกภาพที่ดี (กาญจนา อินทรสุนานนท์ และ รุจี ศรีสมบัติ, 2552: 3) ดังนั้น การจัดการเรียนรู้ในสาระนาฏศิลป์นั้น มีความจำเป็นอย่างยิ่งที่ครูผู้สอนต้องเน้นด้านทักษะการปฏิบัติจริงให้มากที่สุด เพื่อให้นักเรียนเกิดความชำนาญในทักษะที่เรียนรู้และสามารถนำไปประยุกต์ใช้ หรือนำไปแสดงออกในทางที่ถูกต้อง แต่ในปัจจุบันการเรียนการสอนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ยังไม่ประสบผลสำเร็จเท่าที่ควร (โรงเรียนสุวรรณภูมิพิทยไพศาล, 2559: 39) เนื่องจากการจัดการเรียนการสอนยังคงเน้นการสอนที่ครูบอกกฎเกณฑ์หรือ ลอกเลียนแบบท่าทางของครูที่สาธิตให้นักเรียนดูทำให้นักเรียนไม่มีความ

เชื่อมั่นในตนเอง ส่งผลให้ผู้เรียนเสียบุคลิกภาพในการเคลื่อนไหวส่วนต่าง ๆ ของร่างกาย เช่น กิริยาอาการ เดิน นั่ง ยืน และอีกประการหนึ่งคือ ผู้เรียนไม่เกิดความคิดสร้างสรรค์ในการเรียนรู้ในการประดิษฐ์ท่าท่า ซึ่งจากข้อมูลดังกล่าวสะท้อนให้เห็นว่า วิธีการสอนโดยครู ทำหน้าที่เป็นผู้ถ่ายทอดความรู้และนักเรียนทำหน้าที่เป็นผู้รับ มุ่งเน้นแต่เนื้อหาโดยไม่สนใจพื้นฐาน ความรู้เดิมหรือความต้องการของนักเรียน รวมทั้งไม่คำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคลส่งผลให้นักเรียนเกิดความเบื่อหน่าย ขาดความสุข ขาดจินตนาการในการเรียน มีเจตคติที่ไม่ดีต่อวิชานาฏศิลป์ นักเรียนจึงไม่สนใจการเรียนเพราะมองไม่เห็นประโยชน์ที่ได้รับจากการเรียน เพราะเห็นว่าเป็นเรื่องไกลตัวหรือไม่เห็นโอกาสที่จะได้ใช้จริง ดังนั้น รูปแบบการเรียนการสอนที่เน้นการพัฒนาทักษะพิสัยจึงมีความสำคัญอย่างมากต่อการจัดการเรียนการสอนนาฏศิลป์ ที่ควรเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ปฏิบัติจริง มะลิจิตร เอื้ออานันท์ (2545: 41) ผู้วิจัยจึงได้นำรูปแบบการเรียนการสอนตามแนวคิดการพัฒนาทักษะปฏิบัติของซิมป์สัน มาประยุกต์ใช้ในการเรียนการสอนนาฏศิลป์ สำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้พัฒนาชุดการเรียนรู้อการแสดงนาฏศิลป์พื้นบ้าน ตามแนวคิดทักษะปฏิบัติของซิมป์สัน เพื่อเป็นประโยชน์ในหลายด้าน กล่าวคือ ชุดการเรียนรู้นี้ เป็นเรื่องราวเกี่ยวกับชุมชนของผู้เรียนที่เร้าความสนใจ และกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดความคิดสร้างสรรค์

โดยเฉพาะครูผู้สอนที่ไม่ค่อยมีเวลาในการเตรียมการสอนล่วงหน้าหรือในกรณีครูขาด ครูคนอื่นสามารถสอนแทนโดยใช้ชุดการเรียนรู้ เนื้อหาวิชาอยู่ในชุดการเรียนรู้เรียบร้อยแล้ว และเรียงลำดับไว้เป็นหมวดหมู่สามารถหยิบไปใช้ได้ทันที นักเรียนสามารถศึกษาค้นคว้าด้วยตนเองและสามารถฝึกปฏิบัติได้เป็นขั้นตอน ได้อย่างมีประสิทธิภาพ จากชุดการเรียนรู้ที่ผ่านการทดสอบประสิทธิภาพมาแล้ว (ชัยยงค์ พรหมวงศ์, 2547: 117) นอกจากนี้ ชุดการเรียนรู้การแสดงนาฏศิลป์พื้นบ้าน ได้รับการพัฒนาในด้านการส่งเสริมบุคลิกภาพและความคิดสร้างสรรค์ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 อันจะทำให้ผู้เรียนจะได้รับการส่งเสริมบุคลิกภาพและความคิดสร้างสรรค์ของผู้เรียนให้ดีขึ้น

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อพัฒนาชุดการเรียนรู้การแสดงนาฏศิลป์พื้นบ้าน ตามแนวคิดทักษะปฏิบัติของซิมพ์สัน ที่ส่งเสริมบุคลิกภาพและความคิดสร้างสรรค์ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80

2. เพื่อศึกษาดัชนีประสิทธิผลของชุดการเรียนรู้การแสดงนาฏศิลป์พื้นบ้าน ตามแนวคิดทักษะปฏิบัติของซิมพ์สัน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

3. เพื่อศึกษานุคลิกภาพ และความคิดสร้างสรรค์การปฏิบัติท่ารำ ของนักเรียนที่เรียนด้วยชุดการเรียนรู้การแสดงนาฏศิลป์พื้นบ้าน ตามแนวคิดทักษะปฏิบัติของซิมพ์สัน

ขอบเขตของการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง ประกอบด้วย

1.1 ประชากร ได้แก่ นักเรียน

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสุวรรณภูมิพิทยไพศาล อำเภอสุวรรณภูมิ จังหวัดร้อยเอ็ด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 27 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2560 จำนวน 12 ห้อง จำนวนนักเรียนทั้งหมด 352 คน

1.2 กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสุวรรณภูมิพิทยไพศาล อำเภอสุวรรณภูมิ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 27 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2560 จำนวน 1 ห้อง คือนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/6 มีนักเรียนจำนวน 39 คน ได้มาโดย การเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) เป็นห้องเรียนที่มีนักเรียนแบบอิสระความสามารถ

2. เนื้อหาที่วิจัย

เนื้อหาในกลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ สาระที่ 3 นาฏศิลป์ เรื่องฟ้อนสักการะพระรัตนวงษา (ท้าวเซียง) ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

3. ตัวแปรของการวิจัย ประกอบด้วย

3.1 ตัวแปรอิสระ ได้แก่ ชุดการเรียนรู้การแสดงนาฏศิลป์พื้นบ้าน ตามแนวคิดทักษะปฏิบัติของซิมพ์สัน ที่ส่งเสริมบุคลิกภาพและความคิดสร้างสรรค์

3.2 ตัวแปรตาม ได้แก่

3.2.1 บุคลิกภาพ

3.2.2 ความคิดสร้างสรรค์

4. ระยะเวลาที่ใช้ในการวิจัย

คือภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2560 ใช้เวลาในการจัดการเรียนรู้ 16 ชั่วโมง

วิธีดำเนินการวิจัย

ระยะที่ 1 การพัฒนาและหาคุณภาพของนวัตกรรม

1. กลุ่มผู้ให้ข้อมูล ได้แก่ ผู้ทรงคุณวุฒิ มีบทบาทในการให้ข้อชี้แนะ คำแนะนำ และประเมินความเหมาะสมและความสอดคล้องของ 1) ชุดการเรียนรู้การแสดงนาฏศิลป์พื้นบ้าน ตามแนวคิดทักษะปฏิบัติของซิมพ์สัน และ 2) แผนการจัดการเรียนรู้ประกอบการใช้ชุดการเรียนรู้ได้มาโดยเลือกแบบเจาะจง (Purposive sampling) ได้แก่ครูหรือศึกษานิเทศก์ ที่จบการศึกษาระดับปริญญาโทขึ้นไป ด้านการบริหารการศึกษา ด้านหลักสูตรและการสอน ด้านจิตวิทยา และด้านการสอนนาฏศิลป์ หรือครูผู้สอนที่มีวิทยฐานะชำนาญการพิเศษขึ้นไป ประสบการณ์ด้านการบริหารงานหลักสูตร ในสถานศึกษา หรือปฏิบัติงานทางด้านวิชาการ ไม่น้อยกว่า 5 ปี จำนวน 5 คน

2. เครื่องมือที่ใช้ในเก็บข้อมูล ได้แก่ แบบประเมินความเหมาะสมและความสอดคล้องของชุดการเรียนรู้การแสดงนาฏศิลป์พื้นบ้าน ตามแนวคิดทักษะปฏิบัติของซิมพ์สันมีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ตามแบบของลิเคิร์ท แผนการจัดการเรียนรู้ประกอบการใช้ชุดการเรียนรู้ ใช้แบบประเมินมีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ตามแบบของลิเคิร์ท ดังนี้ เหมาะสมมากที่สุด เหมาะสมมาก เหมาะสมปานกลาง เหมาะสมน้อย เหมาะสมน้อยที่สุด และแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง การแสดงนาฏศิลป์พื้นบ้าน เป็นแบบทดสอบแบบเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 40 ข้อ

3. การรวบรวมข้อมูล

3.1 ดำเนินการประสานติดต่อ นัดหมายกับผู้เชี่ยวชาญ เพื่อขอความอนุเคราะห์ในการประเมินความเหมาะสมและความสอดคล้องของชุดการเรียนรู้การแสดงนาฏศิลป์พื้นบ้าน ตามแนวคิดทักษะปฏิบัติของซิมพ์สัน พร้อมด้วยแผนการจัดการเรียนรู้ประกอบการใช้ชุดการเรียนรู้แบบทดสอบความคิดสร้างสรรค์ แบบทดสอบ

วัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และแบบประเมินบุคลิกภาพ

3.2 นำแบบสอบถามพร้อมหนังสือขอความอนุเคราะห์ผู้ทรงคุณวุฒิ และเก็บคืนด้วยตนเอง

4. การวิเคราะห์ข้อมูลโดยนำแบบประเมินมาหาค่าทางสถิติด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์ โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป โดยหา ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของแบบประเมินของเครื่องมือในการวิจัย

ระยะที่ 2 การศึกษาผลการใช้นวัตกรรม

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากร ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสุวรรณภูมิพิทยไพศาล อำเภอสุวรรณภูมิ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 27 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2560 จำนวนนักเรียนทั้งหมด 352 คน

1.2 กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/6 โรงเรียนสุวรรณภูมิพิทยไพศาล อำเภอสุวรรณภูมิ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 27 นักเรียนจำนวน 39 คน ได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) เป็นห้องเรียนที่มีนักเรียนแบบคละความสามารถ

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ

2.1 ชุดการเรียนรู้การแสดงนาฏศิลป์พื้นบ้าน ตามแนวคิดทักษะปฏิบัติของซิมพ์สัน

2.2 แผนการจัดการเรียนรู้ประกอบการใช้ชุดการเรียนรู้ การแสดงนาฏศิลป์พื้นบ้าน ตามแนวคิดทักษะปฏิบัติของซิมพ์สัน จำนวน 8 แผน

2.3 แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เป็นแบบปรนัย 40 ข้อ 4 ตัวเลือก

2.4 แบบประเมินบุคลิกภาพ

2.5 แบบประเมินวัดความคิดสร้างสรรค์ การปฏิบัติทำรำ

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้ดำเนินการ เก็บข้อมูลด้วยตัวเองกับกลุ่มตัวอย่าง โดยประสานเรื่อง วัน เวลา สถานที่ และนำข้อมูลที่ได้จากมาวิเคราะห์ข้อมูล โดยนำแบบประเมินมาหาค่าทางสถิติ โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป เครื่องคอมพิวเตอร์ โดยหา ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบน

มาตรฐานของแบบประเมิน

ผลการวิจัย

ตารางที่ 1 ผลการพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่อง การพัฒนาชุดการเรียนรู้การแสดงนาฏศิลป์พื้นบ้าน ตามแนวคิดทักษะปฏิบัติของซิมพ์ซัน ที่ส่งเสริมบุคลิกภาพและความคิดสร้างสรรค์การปฏิบัติทำรำ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ตามเกณฑ์ 80/80 ดังนี้

เลขที่	คะแนนจากการทำกิจกรรมระหว่างเรียนด้วย ชุดการเรียนรู้การแสดงนาฏศิลป์พื้นบ้าน ตามแนวคิดทักษะปฏิบัติของซิมพ์ซัน ที่ส่งเสริมบุคลิกภาพและความคิดสร้างสรรค์ การปฏิบัติทำรำ นักเรียนชั้นมัธยม ศึกษาปีที่ 3								รวม (240)
	ชุดที่ 1	ชุดที่ 2	ชุดที่ 3	ชุดที่ 4	ชุดที่ 5	ชุดที่ 6	ชุดที่ 7	ชุดที่ 8	
รวม	1091	1092	1111	1057	1086	1077	1113	1032	8659
เฉลี่ย	27.97	28.00	28.49	27.10	27.85	27.62	28.54	26.46	222.03
S.D	0.80	0.00	0.76	2.19	0.93	0.81	0.71	2.98	5.40
ร้อยละ	93.25	93.33	94.96	90.34	92.82	92.05	95.13	88.21	92.51

จากตารางที่ 1 พบว่า ผลการจัดการเรียนรู้ชุดการเรียนรู้การแสดงนาฏศิลป์พื้นบ้าน ตามแนวคิดทักษะปฏิบัติของซิมพ์ซัน ที่ส่งเสริมบุคลิกภาพและความคิดสร้างสรรค์การปฏิบัติทำรำ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จากคะแนนทักษะระหว่างเรียนการปฏิบัติทำรำหรือ

ทำกิจกรรม (20) และคะแนนการทำแบบทดสอบย่อยหลังเรียนด้วยชุดการเรียนรู้แต่ละชุดๆ ละ 30 240 คะแนน ได้คะแนนเฉลี่ย 222.03 คะแนน จากคะแนนเต็ม 240 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 92.51 ดังนั้น E_1 มีประสิทธิภาพเท่ากับ 92.51

ตารางที่ 2 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และร้อยละของคะแนนทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยชุดการเรียนรู้การแสดงนาฏศิลป์พื้นบ้าน ตามแนวคิดทักษะปฏิบัติของซิมพ์สัน ที่ส่งเสริมบุคลิกภาพและความคิดสร้างสรรค์การปฏิบัติทำรำ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

คะแนนรวมนักเรียนทุกคน	การทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (คะแนนเต็ม 40 คะแนน)	
	ก่อนเรียน	หลังเรียน
รวม	472	1358
เฉลี่ย	12.10	34.82
S.D.	1.83	0.90
ร้อยละ	30.26	87.05

จากตารางที่ 2 พบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีคะแนนเฉลี่ยจากการทดสอบก่อนเรียนเท่ากับ 12.10 จากคะแนนเต็ม

40 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 30.26 และคะแนนเฉลี่ยจากการทดสอบหลังเรียนเท่ากับ 34.89 จากคะแนนเต็ม 40 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 87.05

ตารางที่ 3 ผลการหาประสิทธิภาพของชุดการเรียนรู้การแสดงนาฏศิลป์พื้นบ้าน ตามแนวคิดทักษะปฏิบัติของซิมพ์สัน ที่ส่งเสริมบุคลิกภาพและความคิดสร้างสรรค์การปฏิบัติทำรำ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ตามเกณฑ์ 80 / 80

ชุดกิจกรรม	n	ประสิทธิภาพกระบวนการ			ประสิทธิภาพของผลลัพธ์			E_1/E_2
		E_1		E_2		E_1/E_2		
		ΣX	A	E_1	ΣF		B	
ชุดที่ 1 - 8	39	8659	240	92.51	1358	40	87.05	92.51/87.05

จากตารางที่ 3 แสดงว่า จากการใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่อง การพัฒนาชุดการเรียนรู้การแสดงนาฏศิลป์พื้นบ้าน ตามแนวคิดทักษะปฏิบัติของซิมพ์สัน ที่ส่งเสริมบุคลิกภาพและความคิดสร้างสรรค์การปฏิบัติทำรำ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ชุดที่ 1 - 8 ได้คะแนนจากคะแนนทักษะระหว่างเรียนการปฏิบัติทำรำหรือทำกิจกรรม (20) และคะแนนการทำแบบทดสอบย่อยหลังเรียนด้วยชุดการเรียนรู้แต่ละชุด (10) รวม 30 คะแนน รวม 8659 คะแนน

คิดเป็นร้อยละ 92.51 และจากการทำแบบวัดผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียนหลังเรียน ได้คะแนนรวม 1358 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 87.05 ดังนั้น แสดงว่าชุดการเรียนรู้การแสดงนาฏศิลป์พื้นบ้านตามแนวคิดทักษะปฏิบัติของซิมพ์สัน ที่ส่งเสริมบุคลิกภาพและความคิดสร้างสรรค์การปฏิบัติทำรำ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีประสิทธิภาพ (E_1/E_2) เท่ากับ 92.51/87.05 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ที่ 80/80

ตารางที่ 4 ดัชนีประสิทธิผลของชุดการเรียนรู้การแสดงนาฏศิลป์พื้นบ้าน ตามแนวคิดทักษะปฏิบัติของซิมพ์สัน ที่ส่งเสริมบุคลิกภาพและความคิดสร้างสรรค์การปฏิบัติท่ารำ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

จำนวนนักเรียน	ผลรวมของคะแนน (คะแนนเต็ม 40 คะแนน)		ดัชนีประสิทธิผล (E.I.)
	ทดสอบก่อนเรียน	ทดสอบหลังเรียน	
39	472	1358	0.8143

จากตารางที่ 4 พบว่า ดัชนีประสิทธิผลของชุดการเรียนรู้การแสดงนาฏศิลป์พื้นบ้าน ตามแนวคิดทักษะปฏิบัติของซิมพ์สัน ที่ส่งเสริมบุคลิกภาพและความคิดสร้างสรรค์การปฏิบัติท่ารำ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีค่า 0.8143 หรือคิดเป็นร้อยละ 81.43

ตารางที่ 5 ผลการศึกษาบุคลิกภาพของนักเรียนที่เรียนด้วยชุดการเรียนรู้การแสดงนาฏศิลป์พื้นบ้าน ตามแนวคิดทักษะปฏิบัติของซิมพ์สัน ที่ส่งเสริมบุคลิกภาพและความคิดสร้างสรรค์การปฏิบัติท่ารำ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

บุคลิกภาพการปฏิบัติท่ารำ	n	คะแนนเต็ม	คะแนนบุคลิกภาพการปฏิบัติท่ารำหลังเรียน
รำได้ลงจังหวะได้	39	20	17.85
ท่ารำตรงกับคำร้องได้	39	20	18.18
การแสดงอารมณ์ทางสีหน้า แววตาได้	39	20	17.72
ลีลาท่าร่างงดงามแบบนาฏศิลป์พื้นบ้านได้	39	20	17.28
เครื่องแต่งกายเหมาะสมได้	39	20	17.64
ความกล้าแสดงออกได้	39	20	18.23
ความสวยงามอ่อนช้อยปฏิบัติท่ารำถูกต้องตามจังหวะ	39	20	17.87
กริยา มรรยาทเรียบร้อย ชวนมอง	39	20	17.28
ใบหน้ายิ้มแย้ม แจ่มใสเสมอ	39	20	17.44
รู้จักควบคุมอารมณ์	39	20	19.90
ไม่แสดงกริยาที่ไม่สุภาพ ก้าวร้าว	39	20	19.97
การ เดิน นั่ง ยืน เหมาะสม ดูดี	39	20	17.85
เฉลี่ย			18.10

จากตารางที่ 5 แสดงคะแนน ค่าเฉลี่ย คะแนนบุคลิกภาพการปฏิบัติทำร่าของนักเรียนที่เรียนด้วยชุด การเรียนรู้การแสดงนาฏศิลป์พื้นบ้าน ตามแนวคิดทักษะปฏิบัติของซิมพ์สัน ที่ส่งเสริม

บุคลิกภาพและความคิดสร้างสรรค์การปฏิบัติทำร่า นักเรียนชั้นมัธยม ศึกษาปีที่ 3 รวมเฉลี่ย 18.10 อยู่ในระดับมากที่สุด

ตารางที่ 6 แสดงผลการศึกษาคิดสร้างสรรค์ของนักเรียนที่เรียนด้วยชุดการเรียนรู้การแสดงนาฏศิลป์พื้นบ้าน ตามแนวคิดทักษะปฏิบัติของซิมพ์สัน ที่ส่งเสริมบุคลิกภาพและความคิดสร้างสรรค์การปฏิบัติทำร่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

ความคิดสร้างสรรค์การปฏิบัติทำร่า	n	คะแนนเต็ม	คะแนนความคิดสร้างสรรค์การปฏิบัติทำร่าหลังเรียน
ความคิดริเริ่ม น่าสนใจ	39	20	17.36
ความประณีต ละเอียดลออ	39	20	17.95
ความกล้าแสดงออกได้	39	20	18.33
องค์ประกอบทำร่าที่สมบูรณ์	39	20	17.69
รวม			17.83

จากตารางที่ 6 แสดงว่า ความคิดสร้างสรรค์การปฏิบัติทำร่าของนักเรียนที่เรียนด้วยชุดการเรียนรู้การแสดงนาฏศิลป์พื้นบ้าน ตามแนวคิดทักษะปฏิบัติของซิมพ์สัน ที่ส่งเสริมบุคลิกภาพและความคิดสร้างสรรค์การปฏิบัติทำร่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 รวมเฉลี่ย 17.83 อยู่ในระดับมากที่สุด

อภิปรายผล

1. ผลการพัฒนาชุดการเรียนรู้การแสดงนาฏศิลป์พื้นบ้าน ตามแนวคิดทักษะปฏิบัติของซิมพ์สัน ที่ส่งเสริมบุคลิกภาพและความคิดสร้างสรรค์การปฏิบัติทำร่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่มีประสิทธิภาพมีประสิทธิภาพ (E_1/E_2) เท่ากับ $92.51/87.05$ ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ ที่เป็นเช่นนี้เพราะ การฝึกทักษะเป็นเรื่องที่มีความเกี่ยวข้องกับพัฒนาการ

ทางกายของผู้เรียน เป็นความสามารถในการประสานการทำงานของกล้ามเนื้อหรือร่างกาย ในการทำงานที่มีความซับซ้อน และต้องอาศัยความสามารถในการใช้กล้ามเนื้อหลายๆ ส่วนการทำงานดังกล่าวเกิดขึ้นได้จากการสั่งงานของสมอง ซึ่งต้องมีความสัมพันธ์กับความรู้สึกที่เกิดขึ้น ทักษะปฏิบัตินี้สามารถพัฒนาได้ด้วยการฝึกฝน ซึ่งหากได้รับการฝึกฝนที่ดีแล้ว จะเกิดความถูกต้อง ความคล่องแคล่ว ความเชี่ยวชาญชำนาญการ และความคงทน ผลของพฤติกรรมหรือการกระทำสามารถสังเกตได้จากความรวดเร็ว ความแม่นยำ ความเร็วหรือความราบรื่นในการจัดการ นอกจากนี้ยังช่วยพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ และความอดทนให้เกิดขึ้นในตัวผู้เรียนด้วย กระบวนการจัดการเรียนรู้ตามทักษะปฏิบัติของซิมพ์สัน สรุปได้ว่า เป็นกระบวนการเรียนรู้ที่เน้นทักษะการปฏิบัติงานโดยใช้การฝึกฝน การประสานงานของกล้ามเนื้อ หรือร่างกาย ใน

งานวิจัยครั้งนี้ครูผู้สอนจะให้ผู้เรียนรับรู้ในสิ่งที่ จะกระทำ โดยการสังเกตอย่างตั้งใจกระตุ้นให้ นักเรียนมีความพร้อมในการปฏิบัติงาน นักเรียน ปฏิบัติตามที่ครูสาธิตให้ดู แล้วครูปล่อยให้ นักเรียน ลงมือกระทำเองและฝึกให้เกิดความคล่องแคล่ว ชำนาญ เมื่อนักเรียนปฏิบัติได้แล้วก็ให้นักเรียน ปรับปรุงผลงานให้ดีขึ้นและประยุกต์ให้เกิด ความคิดใหม่ๆ เพื่อส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์ ให้ให้นักเรียนกระทำตามที่นักเรียนออกแบบหรือ เป็นไปตามที่ตนต้องการ ซึ่งสอดคล้องกับงาน วิจัยของจำเนียร หาญชัยภูมิ (2554: 312) ได้ ศึกษาเรื่องการร้อยลูกปัด กลุ่มสาระการเรียนรู้ ศิลปะ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนตามแนวคิดการ พัฒนาทักษะปฏิบัติของซิมพ์สัน ผลการวิจัยพบว่า 1) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยใช้รูปแบบการ เรียนการสอนตามแนวคิดการพัฒนาทักษะ ปฏิบัติ ของซิมพ์สัน หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมี นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 2) ผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียน โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอน ตามแนวคิดการพัฒนาทักษะปฏิบัติของซิมพ์สัน สูงกว่าการเรียนแบบปกติอย่างมีนัยสำคัญทาง สถิติที่ระดับ .01 3) ทักษะการปฏิบัติงาน โดยใช้รูปแบบ การเรียนการสอนตามแนวคิดการ พัฒนาทักษะปฏิบัติของซิมพ์สันสูงกว่าการเรียน แบบปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 4) เจตคติต่อการเรียนศิลปะ โดยใช้รูปแบบการเรียน การสอนตามแนวคิดการพัฒนาทักษะปฏิบัติของ ซิมพ์สัน สูงกว่าการเรียนแบบปกติอย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติที่ระดับ .01

2. ดัชนีประสิทธิผลของชุดการเรียนรู้ การแสดงนาฏศิลป์พื้นบ้าน ตามแนวคิดทักษะ ปฏิบัติของซิมพ์สัน ที่ส่งเสริมบุคลิกภาพและความ คิดสร้างสรรค์การปฏิบัติทำว่า สำหรับนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีค่าเท่ากับ 0.8143 หรือ

คิดเป็นร้อยละ 81.43 อยู่ในระดับมากที่สุด ที่ เป็นเช่นนี้เพราะ ทั้งนี้เป็นผลมาจากผู้วิจัยมีการ ดำเนินการตามหลักการสร้างชุดกิจกรรมการเรียน รู้ที่มีประสิทธิภาพเป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานที่ กำหนดไว้ ตามขั้นตอนโดย ศึกษาเอกสารการร่าง ชุดการเรียนรู้แสดงนาฏศิลป์พื้นบ้าน นักเรียนชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยศึกษาแนวคิด วิธีการและ องค์ประกอบจากแนวคิดของ บุญเกื้อ ควรหาเวช (2542: 95-96) เพื่อยกร่างชุดการเรียนรู้การแสดง นาฏศิลป์พื้นบ้าน และวางโครงสร้างเนื้อหา และนำ ขึ้นเสนออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ตรวจสอบ ความถูกต้องของเนื้อหา ความเหมาะสมของ กิจกรรม ความสอดคล้องของจุดประสงค์ ความถูก ต้องของเนื้อหาที่ใช้ ตลอดจนการวัดและประเมิน ผล และให้ข้อเสนอแนะก่อนที่จะเสนอผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 ท่าน เพื่อตรวจสอบหาคุณภาพ ความ ถูกต้องของเนื้อหาและความเหมาะสมของชุด การเรียนรู้ แล้วกลับมาปรับปรุงแก้ไขตามข้อ เสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ หากค่าเฉลี่ยของแบบ ประเมินชุดการเรียนรู้ โดยใช้เกณฑ์การประเมิน ระดับความคิดเห็นจากแบบวัดที่เป็นมาตราส่วน ประมาณค่า 5 ระดับ แล้วนำไปทดลองใช้เพื่อหา ประสิทธิภาพตามกระบวนการ แล้วปรับปรุงแก้ไข ให้สมบูรณ์ และนำไปทดลองตามกระบวนการ หรือภาคสนามในลำดับต่อไป ซึ่งสอดคล้องกับ งานวิจัยของ เพ็ญประกาย สุขสังข์ ได้ทำการวิจัย เรื่อง ผลการใช้ชุดการเรียนการสอนเรื่องการแสดง นาฏศิลป์พื้นเมืองสร้างสรรค์ ชั้นประถมศึกษา ปีที่ 6 มี ประสิทธิภาพ 89.68/82.15 ซึ่งสูงกว่า เกณฑ์ที่ตั้งไว้ 2) นักเรียนที่เรียนโดยใช้ชุดการ เรียนการสอน เรื่อง การแสดงนาฏศิลป์พื้นเมือง สร้างสรรค์ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมี นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 3) ชุดการเรียน การสอน เรื่อง การแสดงนาฏศิลป์พื้นเมืองสร้างสรรค์ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีค่าดัชนีประสิทธิผล

เท่ากับ 0.655 4) จำนวนนักเรียนมากกว่าร้อยละ 80 มีความพึงพอใจต่อการเรียนด้วยชุดการสอนการสอนเรื่อง การแสดงนาฏศิลป์พื้นเมืองสร้างสรรค์ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยรวมอยู่ในระดับมาก

3. บุคลิกภาพการปฏิบัติท่ารำของนักเรียนที่เรียนด้วยชุดการเรียนรู้การแสดงนาฏศิลป์พื้นบ้าน รวมเฉลี่ย 18.10 อยู่ในระดับมากที่สุด ที่เป็นเช่นนี้เพราะ จากการจัดการเรียนรู้ในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้สรุปว่านักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 นั้น ที่เรียนด้วยชุดการเรียนรู้ ทั้ง 8 ชุด จะต้องมีบุคลิกภาพด้านรำได้ลงจังหวะได้ ท่ารำตรงกับคำร้องได้ การแสดงอารมณ์ทางสีหน้า แววตา สีลาท่าร่างงดงามแบบนาฏศิลป์พื้นบ้านได้ เครื่องแต่งกายเหมาะสมได้ ความกล้าแสดงออก ความสวยงาม อ่อนช้อยถูกต้องตามจังหวะ กริยามรรยาท เรียบร้อย ชวนมอง ไบหน้ายิ้มแย้มแจ่มใส เสมอรู้จักควบคุมอารมณ์ ไม่แสดงกริยาที่ไม่สุภาพ ก้าวร้าว การเดิน นั่ง ยืน เหมาะสม ดุติดังที่ บุตร ประดิษฐ์วิเศษ (อ้างในทองทิพภา วิริยะพันธุ์, 2546: 122-124) ได้สรุปไว้ว่า การปรับปรุงพฤติกรรมของบุคคลเพื่อจัดสิ่งดี้อยและเพิ่มจุดเด่น โดยพยายามจัดจุดด้อยให้ออกไปให้มากที่สุด และพยายามพัฒนา สิ่งที่ดีที่เด่นเข้ามาแทนที่ เพื่อเป็นการสร้างภาพลักษณ์ เช่น ความมั่นใจในการกล้าแสดง ออก และภาพพจน์ของบุคคลนั้นให้เป็นที่น่าเชื่อถือ ศรัทธา โดยการปรับปรุงทั้งภายในและภายนอก จากกริยามรรยาท การแต่งกาย การแสดงออกและถ้อยคำเกิดเป็นกระบวนการที่ทำให้มีการเปลี่ยนแปลงไปในทางที่ดี และบุคคลมีทัศนคติที่ดีต่อการเปลี่ยนแปลงนั้น และ ความคิดสร้างสรรค์การปฏิบัติท่ารำของนักเรียนที่เรียนด้วยชุดการเรียนรู้การแสดงนาฏศิลป์พื้นบ้าน รวมเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด ที่เป็นเช่นนี้เพราะ ผู้วิจัยจัดเนื้อหาการเรียนรู้นี้ได้ดังนี้ ทักษะปฏิบัติ เนื้อหา

ทักษะปฏิบัติ จะประกอบไปด้วย นาฏยศัพท์ ส่วนมือ นาฏยศัพท์ส่วนเท้าและภาษาท่า ตามขั้นตอนการสร้างสร้งงานนาฏยศิลป์ ซึ่งประกอบด้วย 7 ชั้นของ อาจารย์พีรพงศ์ เสยไสย จากการสอนตามขั้นตอนปฏิบัติของซิมพ์สัน ที่มีแนวคิดเกี่ยวกับการสอนทักษะที่ว่าทักษะส่วนใหญ่จะประกอบไปด้วยทักษะส่วนย่อยแล้วค่อยเชื่อมโยงซึ่งสอดคล้องกับแนวคิด เดวิส (Davies, 1971 อ้างในทศนา แชมมณี) จะช่วยให้ผู้เรียนประสบความสำเร็จในการปฏิบัตินาฏศิลป์และสอดคล้องกับวิธีการสอนนาฏศิลป์ (เรณู โกสินานนท์, 2548) มีวิธีการสอนจากง่ายไปหายาก การสอนสาธิต การสอนแต่ละท่าจะต้องอธิบาย แนะนำอย่างละเอียด สอดคล้องกับงานวิจัยของ ชุตติกาญจน์ รุ่งเรือง (2552: 71) วิจัยเรื่องการเปรียบเทียบความรู้ ทักษะปฏิบัติ และความคิดสร้างสรรค์วิชานาฏศิลป์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ระหว่างการจัดการเรียนรู้ด้วยกระบวนการกลุ่มสัมพันธ์กับการจัดการเรียนรู้แบบปกติภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2549 โรงเรียนวัดโคกโพธิ์ อำเภอบุณฑล จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ผลการวิจัยสรุปได้ว่า นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ด้วยกระบวนการกลุ่มสัมพันธ์ มีทักษะปฏิบัติสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เช่นเดียวกัน ความคิดสร้างสรรค์ เนื้อหา

ข้อเสนอแนะ

1. ครูควรศึกษารูปแบบการสอนและหลักการให้เข้าใจก่อนนำไปใช้ และควรทำความเข้าใจกับนักเรียน เพื่อให้การเรียนการสอนมีประสิทธิภาพ

2. ในกรณีที่บางคนทำงานเสร็จช้า ครูควรเข้าไปแนะนำปรึกษาแก่กลุ่มนั้นและกำชับให้กลุ่มที่ทำงานเสร็จก่อนตรวจสอบผลอีกครั้ง

3. ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ครูควรกระตุ้นและให้กำลังใจให้ผู้เรียนเกิดความมั่นใจในการเรียน และกล้าแสดงความคิดเห็นของตนเอง

4. เมื่อมีการสอนไป 4-5 ครั้ง ควรให้นักเรียนมีโอกาสดจับกลุ่ม เปลี่ยนกลุ่มภายในชั้นเรียนเพื่อให้นักเรียนได้ฝึกงานร่วมกับเพื่อนบ้าง

5. ในการนำแผนการจัดการเรียนรู้ เรื่องการพัฒนาชุดการเรียนรู้การแสดงนาฏศิลป์พื้นบ้าน ตามแนวคิดทักษะปฏิบัติของซิมพ์ซัน ที่ส่งเสริมบุคลิกภาพและความคิดสร้างสรรค์ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ ครูผู้สอนสามารถนำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นไปใช้ในการเรียนการสอนได้

6. ในการสอนควรจัดหาสื่อการเรียนรู้ที่หลากหลาย เพื่อดึงดูดความสนใจของผู้เรียนมากขึ้น

7. นอกจากการแจ้งผลคะแนนให้นักเรียนทราบแล้ว ควรจะมีรางวัลมอบให้นักเรียน เพื่อเป็นการเสริมสร้างขวัญและกำลังใจให้นักเรียนมีความกระตือรือร้นในการเรียนมากยิ่งขึ้น

8. ในการฝึกปฏิบัติ เนื่องจากจำนวนผู้แสดงมีไม่เพียงพอในการแสดงเต็มรูปแบบ นักเรียนควรจับคู่กัน เพื่อสลับกันมาเป็นตัวแสดง ขวบนพ้องกับขวบนแท้เครื่องสักการะ เพื่อให้ นักเรียนได้เข้าใจและตระหนักถึงความสำคัญของตัวแสดงทุกตำแหน่ง

9. ในการให้คะแนนภาคปฏิบัติเพื่อชมเชยหรือให้รางวัล ครูอาจให้มีการลงคะแนนเพื่อให้นักเรียนได้แสดงความคิดเห็นและแลกเปลี่ยน

เปลี่ยนเรียนรู้หรือชี้แนะเพื่อนในชั้นเรียนด้วย

ข้อเสนอแนะสำหรับการทำวิจัยครั้งต่อไป

จากการพัฒนาชุดการเรียนรู้การแสดงนาฏศิลป์พื้นบ้าน ตามแนวคิดทักษะปฏิบัติของซิมพ์ซัน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 เป็นแนวทางหนึ่งในการสนับสนุนการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญตามแนวปฏิรูปกระบวนการจัดการเรียนรู้ จากผลการวิจัย ชุดการเรียนรู้การแสดงนาฏศิลป์พื้นบ้าน ตามแนวคิดทักษะปฏิบัติของซิมพ์ซัน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ดังกล่าวได้ผลเป็นอย่างดี ในหลายๆ ด้าน เช่น ด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ด้านบุคลิกภาพ และความคิดสร้างสรรค์ซึ่งเป็นจุดมุ่งหมายของหลักสูตรในศตวรรษที่ 21 ด้วย และสามารถนำชุดกิจกรรมการเรียนรู้ ไปศึกษาเพิ่มเติมและการวิจัยในประเด็น ดังต่อไปนี้

1. ควรทำการศึกษาวิจัยการพัฒนาชุดการเรียนรู้การแสดงนาฏศิลป์พื้นบ้าน ตามแนวคิดทักษะปฏิบัติของซิมพ์ซัน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 เพื่อส่งเสริมความสามารถในการคิดวิเคราะห์ ที่เน้นสืบเสาะหาความรู้จากแหล่งเรียนรู้ในชุมชน

2. ชุดกิจกรรมการเรียนรู้นี้ได้ศึกษาตัวแปรตาม ได้แก่ ผลการเรียนรู้ ความสามารถในการคิดสร้างสรรค์ และบุคลิกภาพ ดังนั้นในการวิจัยครั้งต่อไปควรศึกษาเพิ่มเติมเกี่ยวกับทักษะการคิดแก้ปัญหา ทักษะกระบวนการคิดตัดสินใจ ซึ่งเป็นคุณลักษณะสำคัญของการเรียนรู้

เอกสารอ้างอิง

กาญจนา อินทรสุหนานนท์และรุจี ศรีสมบัติ. (2552). *ร่างมาตรฐาน*. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.

จำเนียร หาญชัยภูมิ. (2554). *การร้อยลูกปัด กลามาระศิลปะ สำหรับนักเรียนชั้นประถม ศึกษาปีที่ 4 โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนตามแนวความคิดการพัฒนาทักษะปฏิบัติของซิมป์สัน*. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี.

ชัยยงค์ พรหมวงศ์. (2547). *กระบวนการสันนิเวทนาการและระบบสื่อการสอน ในเอกสารการสอน ชุดวิชาเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา*. นนทบุรี: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.

ชุตติกาญจน์ รุ่งเรือง. (2552). *การเปรียบเทียบความรู้ ทักษะปฏิบัติ และความคิดสร้างสรรค์วิชานาฏศิลป์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ระหว่างการจัดการเรียนรู้ด้วยกระบวนการกลุ่มสัมพันธ์กับการจัดการเรียนรู้แบบกลุ่มปกติ*. วิทยานิพนธ์ ค.ม. พระนครศรีอยุธยา, มหาวิทยาลัยราชภัฏ พระนครศรีอยุธยา.

ทองทิพภา วิริยะพันธุ์. (2546). *มนุษย์สัมพันธ์กับการบริหาร*. กรุงเทพฯ: อินฟอรมีเดีย บุ๊คส์.

เพ็ญประกาย สุขสังข์. (2559). *ผลการใช้ชุดการเรียนการสอนเรื่องการแสดงนาฏศิลป์พื้นเมืองสร้างสรรค์ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6*. วิทยานิพนธ์ ค.ม. บุรีรัมย์, มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์.

มะลิฉัตร เอื้ออานนท์. (2545). *ศิลปศึกษาแนวปฏิรูปฯ*. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัย.

เรณู โกลิหนานนท์. (2548). *นาฏยศัพท์ ภาษาทำนาฏศิลป์*. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.

โรงเรียนสุวรรณภูมิพิทยไพศาล. (2559). *รายงานผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ประจำปีการศึกษา 2559*. อุดลำนเา.